

නිරුක්තර කඳුළු

දැස් අග නොරැඳී රැඳුණු....

නිරුක්තරයි කඳුළු පොදි,

වැටී නොවැටුණු,

ගිම් කතරක හුල්ලන

නග්න දෙපයක කිලිටි ස්පර්ශයෙන්....

තනිකඩ යි ඇ....

නොමැති ව ශ්වේත සළු

හනි හලන රක්ත බිඳු

නිදොස් නොවූ ඇගෙ හසරැලි

මලානික නිය කැඩි කැඩි

ධවල කෙහෙරැලි පැටළුණු

සල්ලාල හුළඟට නෑ හනි....

දොස් නැඟු සැණෙකින් පමා වූ ඇ අඩිය

නිරුක්තරයි අද

පිච්චෙන සිත මතක පිරි

ගොළ හදවතක රස්නෙට.

නෙලුම් පෙති පහසෙ මතකෙට

පොරකන ගිජු ලිහිණි රැනක

අද නෙත් ගැටුණු ඇ ලය

නිරුක්තරයි

පැරෙන මතක අබියස

මියැදෙන කොපුල් තල

පරවුණු බිම්මලකි ඇ අද

වසුරු ගැරහුම් මදි නැති

දේවාලෙ බිඳෙන පොල් ගෙඩි

නිරුක්තරයි බිඳින ඉකි....

අඩිය ගැලවුණු කුණු බක්කියේ

ඇ නමින් ඉතුරු කළ දං ගෙඩි

පාට අකුරෙන් ලියවුණෙ

"බිඳුණු විදුරු පමණි!"

සමාලි නවෝදා ඉරුගල් බණ්ඩාර

දෙවන වසර

මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

samaliirugalbandara@gmail.com

